

Wat is, wat wil de Nederlandsche SS

Nationaal-socialisme beteekent eenheid van wil.

Nationaal-socialisme beteekent eenheid van leiding.

Nationaal-socialisme beteekent eenheid van marschrichting.

Nationaal-socialisme beteekent echter niet de doodende en doodsche eenvormigheid van het kerkhof.

Het nationaal-socialisme is niet eenvoudig een voor ons uitgedachte en voor-gedachte leer, kant en klaar te leeren uit een boek van bepaalden omvang.

Het nationaal-socialisme is geen leer, waarvan het wezen in een programma van een aantal punten is samen te vatten. Een nationaal-socialistisch programma is niets anders dan een verzameling van nationaal-socialistische eischen, gesteld aan de organisatie der volksgemeenschap ten aanzien van de cultuur, het bestuur, de voortbrenging, het bezit, de verzorging.

Alle nationaal-socialisten onderschrijven hetzelfde programma. Doch voor allen is het wezen van het nationaal-socialisme niet gelijk:

Zij kunnen het nationaal-socialisme verschillend beleven. Voor velen is het nationaal-socialisme een nieuwe staatsleer of wel een nieuw systeem, doelmatiger en sneller werkend dan een vorig stelsel. Voor anderen is het nationaal-socialisme voldoende gekenmerkt, doordat recht treedt in de plaats van onrecht en persoonlijke verantwoordelijkheid in de plaats van een corrupt beginsel van de helft plus één.

Wat miljoenen kerels uit alle Germaansche landen deed standhouden onder de zengende zon van Afrika of wel in de ijzige stormen der Russische vlakten, was hetzelfde wat duizenden bezielde, die in dezelfde landen door de reactie werden gebroodroofd, opgesloten of neergeschoten.

Dat, wat in hen allen leefde, hen stuwde en bovenmenschenlijke kracht schonk, was niet de gedachte aan een staatkundige hervorming, noch de wensch naar sociale gerechtigheid.

Het was de kracht van hun geloof.
Hun geloof is het geloof der SS.

Voor ons is het nationaal-socialisme een nieuw geloof, dat in onze dagen op vlamt in de harten van miljoenen.

Een geloof, dat zich niet richt op een leven na den dood, op een leven aan genezijde.

Een geloof, dat daar in een ieder de vrijheid laat, daar het zelf gericht is op het leven aan deze zijde, op het leven van deze aarde.

Gelooven beteekent thans voor velen een voor waar houden. Daarin ligt geen kracht, gelooven is voor hen slechts een gelaten afwachten.

Gelooven beteekende eens een gelofte afleggen, een zichzelf verplichten.

Dus ja zeggen tot iets of iemand.

Een zichzelf geven, een zich onvoorwaardelijk in dienst stellen van iemand of iets.

Wie zoo gelooft, schenkt zelf, voor hem is het geloof een daad. Zoo gelooven zij aan de fronten. — Zoo gelooven wij in de SS. Zoo gelooven wij, dat is: beloven wij trouw met lichaam en ziel aan de wereldbeschouwing van het nationaal-socialisme. Want ook ons dreef niet de gedachte aan een nieuwe staatsleer of zelfs de wensch naar grooter welvaart.

Wij werden, toen wij nog vele jaren jonger waren, in de eerste plaats nationaal-socialisten, omdat wij niet langer konden en wenschten te leven in die atmosfeer van verrotting en schijnheiligheid, van ziekelijkheid en medelijden, van kleinheid en bekrompenheid.

Wat ziek was of misdadig werd gekoesterd en vertroeteld. Wat groot was en sterk werd gehaat en gevreesd.

Het burgerlijk medelijden was het sterkste gevoel, dat men kende. Er bestond geen heilige haat meer en geen gezonde liefde. Men vreesde de uitersten en ging gaarne den middenweg. Vrede was ieders wensch.

Tot elken prijs.

Men meende recht van leven te bezitten slechts op grond van het feit, dat men het leven ontving.

Dat men het leven waard zou moeten zijn en verdienen, was men vergeten.

Dat een volk nimmer kan bestaan bij de gratie van welverzorgde krankzinnigen, doch slechts door den offervaardigen inzet van geofende sterke mannen van goed bloed, paste als begrip niet in het humane denken.

Lauwheid en laksheid verstikten elke gezonde levensuiting. Levenswil en levensdurf waren geweken.

Vrede en rust was het ideaal.

Dat is het ideaal, dat slechts door den dood wordt vervuld. Wij als jong geslacht wilden weer leven. Wij wilden ons volk weer dwingen te leven.

Het nationaal-socialisme beteekent voor ons het nieuw ontwaakte geloof in hef gezonde sterke leven.

Dit aardsche leven, dat geen rust en geen zatten vrede kent, dat hard is en strijd beteekent.

Hij, die in onzen zin gelooft, zegt niet neen tot dit leven. Hij heeft niet het gevoel te wandelen in een aardsch tranendal. Voor hem is dit leven niet onvolmaakt en slecht.

Hij, die gelooft in onzen zin van dit woord, zegt ja tot het leven op aarde.

Hij durft het aan, hij wil leven; dat is werken, scheppen, strijden, staan in de heilige orde van geslacht, volk en ras.

Het gaaf hem niet om eigen zieleheil, doch om het heil van de zijnen, zijner bloed-verwanten.

Hij staat met den dood op vertrouwelijken voet en vreest niet. Hij kent en beleeft de aardsche onsterfelijkheid in zijn nageslacht. De levensduur van een bepaald staatsbestel is zeer kort. De grondslagen van een wereldbeschouwing, van een “geloof”, gelden in en boven alle tijden. Zij bezitten eeuwigheidswaarde.

Ook aan ons “geloof” liggen eeuwigheidswaarden ten grondslag. Het zijn de eeuwige en onveranderlijke wetten van het bloed. Dit zijn de wetten van het leven zelf.

Deze wetten van het bloed zullen de grondslagen vormen van de volksgemeenschap van morgen.

Thans zijn ze dat reeds en kunnen ze dat reeds zijn in de SS. Onze wereldbeschouwing is aan het bloed gebonden. Ze geldt zoowel links als rechts van granieten grenspalen, wanneer aan weerszijden daarvan bloedverwanten wonen.

Bloed bindt aaneen.

Trots grenzen en belemmeringen.

Het is de band, die ons op aard tezamen bindt. Het is Gods werk.

Bij een wereldbeschouwing behoort een bepaald wereldbeeld. Wie het wereldbeeld der SS wil begrijpen, zal veel begrippen en waarden als verouderd moeten laten varen.

Daarin gelden andere grootheden en krachten.

Zoo komen in dit wereldbeeld geen staten meer voor in den ouden en ouderwetschen zin des woords. Wanneer soms het woord staat nog gebruikt wordt, is de inhoud gansch anders geworden. Grooter eenheid wordt geboren. In de plaats van zooveel verschillende staten in Midden-, West- en Noord- Europa treedt de gemeenschappelijke levensruimte aller Germaansche volken en stammen. Gemeenschappelijk in de werkelijke beteekenis.

De Beiersche Alpen, de Oostzee zijn morgen onze Alpen en onze Oostzee en dit is wederkeerig. De Oekraïne, heel dit op het Slavendom veroverde gebied is ook onze nieuwe bodem. Deze ruimte, deze enorme levensruimte van ons allen, die van denzelfden bloede zijn, is geen wiskundig ruimtebegrip, geen idee, doch ze is tastbare werkelijkheid.

Tot deze tastbare werkelijkheid behooren de zooveel miljoenen kilometers grond met akkers, erten, water, steden, rivieren, zeeën, bergen, kanalen.

Deze ruimte zullen we uiterlijk en innerlijk overwinnen, we zullen haar veroveren en beheerschen tot we er één mee zijn geworden. Nog zijn haar afmetingen en mogelijkheden zoo groot en geweldig, dat we bijna overweldigd worden. Maar we geven deze ruimte vorm, we kneden haar en vormen haar, projecteeren enorme spoorwegen, waarlangs in nog ongekende snelheden de goederen van de eene zijde naar de andere zullen worden vervoerd,

bouwen geweldige kanalen en landwegen, scheppen nieuwe steden en vestigen nieuwe boerennederzettingen. We ontginnen den grond en delven de ertsen, bouwen vliegtuigen, schepen, auto's, tractoren. Afstanden Amsterdam—Kiew, Rotterdam—Odessa zijn ons morgen normale begrippen, waarmee dagelijks gewerkt wordt.

Deze zoo “gevormde” ruimte met al deze millioenen en nog eens millioenen van denzelfden bloede en dan weer met dezelfde roeping, gedragen door hetzelfde nieuwe geloof, is het Grootgermaansche Rijk van morgen, waarvan wij zingen in het SS-lied der Trouwe.

Van deze wereldbeschouwing en deze Grootgermaansche gedachte is de SS de draagster en trouwste dienaar.

De SS is voor en van deze wereldbeschouwing een ordegemeenschap, waarin zij telkens weer nieuw beleefd wordt, waarin ze zuiver en sterk wordt bewaard en overgeleverd.

Een orde met eigen, strenge wetten, die strenger moeten en kunnen zijn, dan voor allen daarbuiten thans mogelijk is. De SS is echter niet alleen een orde, waarin de wereldbeschouwing wordt onderwezen en beoefend, doch bovenal een gemeenschap, welke de praktische consequenties uit deze wereldbeschouwing wil trekken en in daden omzetten.

Uit de rijen der SS in alle deelen van Germanje traden als eersten de vrijwilligers in de Waffen-SS, zonder ophef, als vanzelfsprekende consequentie van hun geloof.

Deze SS is in de Grootgermaansche ruimte één enkele, groote hiërarchie, geleid door den Reichsführer SS, Heinrich Himmler. Door hem geleid is de SS de sterke Germaansche arm des Führers, overal, waar zij staat.

Dat de SS in Nederland voortkwam uit en gevoed werd door de Nafionaal-Socialistische Beweging, spreekt vanzelf. Wij, die behooren tot Mussert's oudste medewerkers, werden voor bijna tien jaren geleden gedragen door de overtuiging, dat hij ons volk in de nieuwe Europeesche orde zou binnenvoeren.

Hef is Mussert, die het vertrouwen heeft van den Führer en uit zijn hand zijn grootsche taak zal ontvangen.

Zoo zijn de Nederlandsche SS en Mussert door oude banden van persoonlijken trouw en gemeenschappelijken strijd en door hef zegel daarop van Hifler's vertrouwen aan elkaar verbonden. Daarmede heeft de Nederlandsche SS tweeërlei taak: eenerzijds een Germaansche Rijksfunctie, anderszijds een Nederlandsche territoriale functie.

Zoo staat thans de Nederlandsche SS, sterker dan ooit tevoren, aangetreden, te velde en hier te lande, bereid om met inzet van alle krachten de haar gestelde opgaven te vervullen.

De Voorman der Nederlandsche SS,

FELDMEYER.

DE NEDERLANDSCHE SS ALS ORGANISATIE

De naam SS, oorspronkelijk ontstaan als afkorting van Schutz-Staffel gedurende de strijdperiode in Duitschland, wordt door bijkans niemand meer (ook niet in Duitschland) als afkorting beschouwd: De SS is een begrip op zichzelf geworden, zoowel voor de voorstanders als tegenstanders der nationaal-socialistische wereldbeschouwing. De SS is voor een ieder geworden de belichaming dezer wereldbeschouwing, zij is vleesch en bloed geworden nationaal-socialisme. De dubbele rune, welke de SS in Duitschland voert en welke ook in geschriften en krantenartikelen reeds gebruikt wordt in plaats van de twee letters SS, is voorbeeld van het ontstaan van een nieuw zinteeiken in dezen tijd, kenmerkend voor de eeuwige dynamische ontwikkeling der Noordsche wereld. Het zinteeiken is daarmee geworden een algemeen bezit der Germaansche Volken en niet gebonden aan den staat Duitschland. Zij houden voor rasbewuste mannen en vrouwen al dezer volken alles in, wat zij plegen saam te vatten in de woorden Noordsche wereldbeschouwing en levensbeschouwing en levensstijl. Daarom zullen zij, die in deze volkeren de strijders willen zien voor volkschen eigenaard en rasbewustzijn, overal zich als zinteeiken voor hun strijd kiezen de SS-runen, daarbij in het gemeenschappelijk voeren van deze runen hun innerlijke wezensverbondenheid toonend.

Voor de Nederlandsche SS gelden de volgende beginselen:

1. De erkenning van de waarde van het bloed en het beginsel der selectie. Deze selectie richt zich op het uitzoeken van hen, die lichamelijk het ideale beeld van den Noordschen mensch zooveel mogelijk nabij komen. Uiterlijke kenteekenen, als grootte, gelaatsvorm en dergelijke, spelen daarbij een gewichtige rol. Na deze door de uiterlijke raskenmerken geleide selectie volgt de natuurlijke selectie door den dienst in de Nederlandsche SS, die nogmaals een schifting beteekent van hen, die naar karakter, wil en inborst al of niet geschikt zijn voor een plaats in de SS.

Door wetten, die de SS zichzelf zal geven, wil zij er voor zorgen, dat steeds het beste Nederlandsche bloed in de SS zal binnen treden, hetgeen niet insluit, dat elke zoon van een in het sibbeboek ingeschreven SS-gezin het recht heeft ook weer SS-man te worden. Zij weet uit diepste overtuiging, dat een gemeenschap slechts dan leeft en zal blijven leven, wanneer zij leeft in eerbied voor de geslachten uit het grijze verleden, zij weet, dat een volk en een ras slechts dan het eeuwige leven bezitten, wanneer zij het eigen bloed, eigen aard en eigen wezen beschouwen als heilige nalatenschap, welke van geslacht op geslacht overgaat.

Levend uit dit bewustzijn zal de SS-man in zijn toekomstige vrouw de aanstaande moeder zijner kinderen zien en zal hem heilig zijn elke zich van haar taak en plicht bewuste moeder in ons Volk.

2. Het tweede beginsel der Nederlandsche SS is vrijheidswil en strijdvaardigheid. Door zoo hard mogelijke scholing en door jaarlijks af te leggen vaardigheidsproeven wordt er voor gezorgd, dat de moed en strijdvaardigheid van eiken SS-man steeds weer op de proef wordt gesteld. Door deze jaarlijks vereischte proef zal worden belet, dat in de rijen der SS de gemakzucht binnensluipt, aan welke ons Volk in den afgeloopen tijd zoo zeer ten offer viel. Verder zal een gemeenschap, waaraan regelmatig de hoogste lichamelijke en geestelijke eischen worden gesteld, eenvoudig blijven en op den duur dingen afwijzen, die voor een behaaglijk leven mooi zijn, die echter de kracht om voor het volk te strijden kunnen verlammen.

3. De derde grondslag der SS vormen de begrippen eer en trouw, die onafscheidelijk aan elkaar zijn verbonden. Vele dingen kunnen op aarde worden vergeven, echter nooit de ontrouw. Wie ontrouw wordt, sluit zichzelf buiten de SS-gemeenschap, want trouw is een zaak van het hart en nooit van het verstand.

Met trouw wordt bedoeld trouw in eiken vorm, trouw aan het eigen volk, aan zijn eer, trouw aan het bloed, aan onze voorvaders en ons nageslacht, trouw aan onze sibbe, trouw aan de kameraden, aan de wetten van fatsoen, reinheid en ridderlijkheid, trouw aan den Leider. Tegen trouw en eer zondigt niet slechts hij, die werkeloos de eer van zichzelf of der SS laat kwetsen, doch voor alles ook hij, die de eer van een ander niet ontziet, dingen bespot, die anderen heilig zijn, of wanneer hij voor afwezigen, zwakken of weerloozen niet manlijk en krachtig opkomt.

4. De vierde grondslag is de gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid, die onvoorwaardelijk is en stamt uit eigen vrijen wil, gehoorzaamheid in den dienst van onze wereldbeschouwing, die bereid is elk, maar dan ook elk offer aan trots en uiterlijke eer en aan alles, wat ons lief is, te brengen; gehoorzaamheid, waarbij niet een enkelen keer wordt geaarzeld, gehoorzaamheid, die bij den politieken strijd doet zwijgen en die bij uiterste waakzaamheid en gespannen toezien tegen den vijand geen vinger doet uitsteken, wanneer het verboden is, die echter evenzeer tot een aanval dwingt, wanneer zulks wordt vereischt, zonder op eigen gevoeligheden te letten.

Op de bereiking van vorenstaande doeleinden is de geestelijke vorming van lichamelijke scholing der Nederlandsche SS gericht. Resultaten der lichamelijke scholing spreekt tot de buitenstaanders het meest. Telkens en telkens weer viel de SS op door haar gedisciplineerde en correcte optreden, hetzij door marcheerende eenheden of door het optreden van den enkelen SS-man. Met de grootste nauwgezetheid wordt op de oefenavonden volgens beproefde exercitie-voorschriften geoefend, aan de uitvoering der bewegingen door den man de grootste zorg besteed.

Verder neemt elke SS-man op zijn beurt deel aan speciale cursussen, waarin hij een volledige en degelijke soldatenopleiding ontvangt.

Aan het kader worden de hoogste eischen gesteld. Het mag slechts verlangen, wat het zelf volbracht. Wie tot het kader behoort, was zelf ook eenvoudig SS-man. Het kader werd en wordt met name geschoold op de SS-school te Avegoor, waar ook het kader van andere formaties af en toe een scholing ontvangt.

Ten behoeve der Vorming geeft de Stafleiding de Vormingsbladen uit, die elk SS-man ontvangt. De inhoud, waarvan het grootste gedeelte gericht is op begrip der rassengedachte, wordt in de vormingsuren behandeld. Gemiddeld worden in totaal twee a drie avonden of middagen per week aan scholing en vorming besteed.

Verder geeft de SS een eigen weekblad uit: Storm, dat algemeen bekend staat als strijdvaardig en radicaal.

De eischen van toelating zijn:

1. Arische afstamming tot 1800, die in den loop van den tijd moet worden bewezen. Men moet op eerewoord kunnen verklaren, dat van niet-arische afstamming niets bekend is.

2. Geen oneerlijke strafrechtelijke vonnissen.

3. Minstens 1,72 m. lichaamslengte.

4. Lichamelijk gezond, na geneeskundig onderzoek.

5. Leeftijd tusschen 18 en 35 jaar, voor politie van 18 tot 45 jaar, voor leden van den Nederlandschen Landstand van 18 tot 45 jaar. Voor anderen bestaat de gelegenheid in een persoonlijk, met redenen omkleed schrijven aan den Voorman der Nederlandsche SS opname in de SS te verzoeken.

6. Belofte van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan alle meerderen.

De contributie bedraagt f 1,— per maand. Uniform wordt verstrekt en wordt in kleine bedragen afbetaald.

Verder kent de Nederlandsche SS Begunstigende Leden. Minimum bijdrage f 12.— per jaar. Ook zij ontvangen de vormingsbladen en ander vormingsmateriaal.

Voorwaarde voor toelating tot Begunstigd Lid is de eigenhandige onderteekening der volgende verklaring:

Ik verklaar belang te stellen in de beginselen en het werk der Nederlandsche SS en bereid te zijn dit werk naar mijn vermogen te ondersteunen. Ik stel mij op het standpunt der Grootgermaansche gedachte.

Ik verklaar, dat ik, zoover mij bekend, van arische afstamming ben.

Ik verklaar geen lid te zijn of te zijn geweest van een vrijmetselaarsloge in welke vorm ook of van andere geheime vereenigingen.

Mocht te zijner tijd mijn instelling ten opzichte van de SS zich wijzigen, dan zal ik mij op waardige wijze terugtrekken. Ik verklaar mijn bijdrage na opname vast te stellen op f per jaar/kwartaal, maand en dit over te maken op postgiro nr. 397300 ten name van de Nederlandsche SS, Utrecht.

In het Stafkwartier der Nederlandsche SS wordt vanaf het begin een sibbe-bureau gevestigd, dat den leden der Nederlandsche SS behulpzaam zal zijn bij de documenteering hunner arische afstamming. Volledigheidshalve wordt opgemerkt, dat de Nederlandsche SS een vrijwilligerscorps is, waarvan de leden zonder eenige vergoeding in hun vrijen tijd dienst doen.

Zoo trede thans de Nederlandsche SS aan om den marsch te beginnen, welke leidt naar een verre toekomst, marcheerend als een nationaal-socialistisch leger van mannen van Noordsche bloede en als een gesloten gemeenschap hunner sibben, niet slechts zijnde nazaten der voorgegane geslachten, doch tevens de voorvaderen van latere voor het eeuwige leven van ons volk noodzakelijke generaties.

SS-LIED DER TROUWE

Al werden allen ontrouw en brak een elk zijn eed, — Wij blijven eeuwig trouwe, wat hart en mond beleed. Doch wie zijn woord mocht breken of laf zijn plicht verzaak', dien zullen wij doen weten, dat ontrouw roept om wraak!

Wij zullen nimmer wijken, ja onweerstaanbaar zijn, hard als de hardste eiken, bij nacht en zonnenschijn. Wij strijden voor de eenheid van het Germaansche bloed, zijn eer en recht en reinheid, — der vrijheid hoogste goed!

Gij sterren zijt getuige, dat wij ons zullen weer'n, als and'ren willen zwijgen of valsche leuzen eer'n. Wij zullen ons woord niet breken, geen schobbers zijn gelijk: Wij blijven trouw en spreken van 't Grootgermaansche Rijk!

Wat is, wat wil de Nederlandsche SS, Amsterdam: Storm, ca. 1941.